

New Look
New Style

הקו החדש

היצואן הגדול ביותר
בבגדיי לשנת

1962

א. גוטליב

● חנות הבדים בראון את בילר מתל-אביב, רחוב נחלת-בנימין 43 (טלפון 64005) מזמינה אתכם לבקר אצלה. לרשותכם מבחר גדול של בדיי-קיץ מתוצרת הארץ ומתוצרת חוץ לגברים ולגברות. בדי בראון את בילר מבטיחים נוחיות מלאה והליכה נאה. שירות מעולה ומחירים מיר-חדים.

● עם פרוס האביב הזדמנות ללא תקדים — החנות האלגנטית ויקטור מתל-אביב, רחוב בן יהודה 6 (על-יד מוגרבי) מציעה לך מבחר עשיר להלבשת גברים לעונה החדשה: חולצות ספורט, מכנסיים נאים מטריילין, זיקטים ספורט בגיזרה חדישה וכן מבחר רבגוני של עניבות מרהיבות-עין ומתנות לחג לבן-זוגך. הזדמנות מיוחדת ומחירים נוחים.

● האביב בשער — לטיולים מתכוננים כבר. אל תסכן את ברי-אותך. התקן מגן-רוח בקטנוע שלך — אצל המומחה לקטנועים מנחם מתל-אביב, רחוב הרצל 82. אם ברצונך לעשות חיים רק עם מגן-רוח סע על גלגלים. זה שווה אוצר שלם — מגן-רוח אצל מנחם.

במדיונה

(המשך מעמוד 14)

כאשר הופעל לחץ על קול-ישראל, נאות זה לשדר את הפסק — ארבעה ימים אחרי הינתנו. רק אז הודרו גם העיתונים ל-פרסמו.

ענתונות

הרוזן הדיפלומטי

ספק אם ויליאם שקספיר המנוח היה מסוגל לקבל תעסוקה בעתונות הישראלית. דמינו היה מוגבל מדי. אפילו עלילת רומיו ויוליה שלו, מחזירה לעומת סיפור דומה שהופיע השבוע בכל העיתונים בישראל.

הטרגדיה, עליה סיפרו, היתה טרגדיה מודרנית, שזירת ההתרחשות שלה היא אדיס-אבבה, בירת חבש. שם, במלון מפואר בו מתאכסנים הזרים הבאים לבירה, נפגש צמד חדש. היא: צברית בלונדית גבוהת-קומה מחיפה, אשת דיפלומט ישראלי. הוא: דיפלומט לבנוני מביירות, שחום ונמוך קומה. האהבה בין השניים פרחת תוך כמה מבטים.

אלא שכאן נעשתה הטרגדיה חמורה יותר, לא רק משום ששני הנאהבים הם בני מדינות שמצב מלחמה שורר ביניהן, אלא גם בגלל העובדה הפשוטה שהישראלית היתה כבר נשואה, ואפילו אם לילדה בת ארבע.

דמיון מקרי בהחלט. הרוזן הדרמטי הגיע לשיאו כאשר נכנסו שתי המדינות לתמונה. משרד החוץ הישראלי החזיר את הישראלית ארצה. הלבנונים החזירו את נציגם אליהם.

אולם כאן, לדברי הכתבים הישראליים, רק התחילה הטרגדיה. השניים לא יכלו לשאת את פרידתם. בעלה של הישראלית הגיש נגדה תביעת גירושין, ואילו הלבנוני יצא לקפריסין, המשיך משם להציף את הישראלית במכתבים ובקריאות טלפוניות בייבשתיות.

לדברי העתונות, עתיד הרוזן אף להסתיים בהפיאנו, כאשר תצא הישראלית לקפריסין, אחרי שעתה תקבל את הגט מי בעלה.

אלא שלרוץ המזל היה כל דמיון בין ה-מציאות לבין בבואתה בעתונות — מקרי בהחלט. הישראלית היפהפיה והתמירה, בת למשפחה מכובדת ומוכרת בחיפה, אמנם הכירה את הלבנוני בבירת חבש. היא הגיעה לשם לפני מספר חודשים, כאשר בעלה, שאינו שייך כלל לשרות הדיפלומטי של ישראל, קיבל משרת מורה לאנגלית באחד מבתי-הספר באדיס-אבבה.

נראה שיחסי הווג הישראלי, הנשוי מזה 7 שנים, לא היו כשורה כבר מקודם. שכן במשך כל תקופת הנישואים לא הצליח ה-בעל לקיים את משפחתו, שהיתה סמוכה אל שולחן הורי אשתו. על רקע זה פרצו מריבות תמידיות. הבעל ניסה ללמוד מ-פטים, אולם לא הצליח לזכות בתואר עורך-דין. המשפחה יצאה לחפש, למרות שהבעל לא עבד מעולם בהוראה וגם ידע עמו באנגלית אינה מושלמת.

האקלים לא התאים. ושם, בבית המלון, הכירה הישראלית את הלבנוני ב-אמצעות ישראלית אחרת, שניסתה באמצעי זה להיפטר מטרונתו של האישי. "לא היה בינינו שום דבר", ציינה השבוע הצעירה ה-חיפאית, "דיברתי עמו כשם שכל הישראלים האחרים שהיו במלון שוחחו עמו".

אלא שלא בדיוק כך חשב משרד-החוץ הישראלי. כאשר הגיעו ידיעות על הפגישות בין החיפאית לביירותי, למשרד-החוץ, הת-בקשה הישראלית באדיבות לחזור ארצה, כחשש פן תסתכן בקשריה עם הלבנוני. נראה שדעה דומה היתה גם למשרד-החוץ הלבנוני, שהחזיר את האישי למולדתו.

הפרשה כולה נראתה כגמורה כאשר חזרה הצעירה עם ילדתה לפני כשלושה חודשים. "חזרתי משום שהאקלים החבשי לא התאים למצב בריאותי", סיפרה החיפאית הסובלת מריבמטיות. אולם לא-טלסט הודלפו ידיעות על מה שאירע בחבש לחיפה. באיתור הגיעו הדברים גם לעתונות. מבלי להתקשר עם הבחורה, פירסמו עיתונים ידיעות שאין להן שחר, כי הדמיון הטובה עליהם. ביחוד הציטין בכך מעריב, שכתבו טרח אף להריח את הקשרים בין השניים עד כי ציין שהם עומדים לתכנן עתיד משותף. דובר גם על תביעת גירושין, למרות שהבעל לא הגיש כל תביעה כזו ועומד לחזור בעוד כחצי שנה ארצה.

ספורט

כדורגל

להכין את הכובעים

על משחק השבת, בו נוצחה מכבי תל-אביב עידידי מכבי נתניה בתוצאה 0:1, כותב שייע גדור:

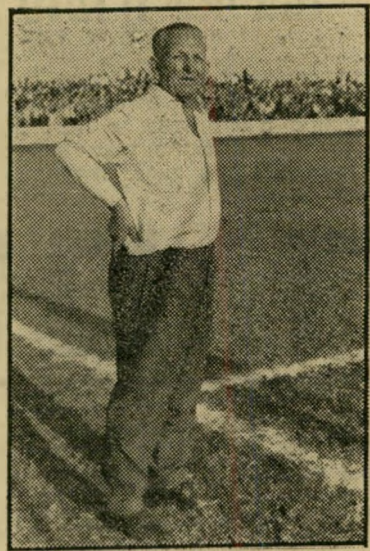
אם אתם רוצים לעשות עסק טוב ול-הרויח, יש לי הצעה מצוינת שבשילכם: תתחילו למכור כובעים ומגני-שמש לאוה-דים של מכבי תל-אביב. אחרי המשחק שלנו השבת, הם כבר מתכוננים לר-אות בשנה הבאה משחקים בבוקר — בליגה א'.

בחיי שאי אפשר כבר ללכת ברחוב. להרבה זה כואב מה שקרה לנו ופשוט בושה להראות את הפנים בחוץ. אבל תגידו מה שתגידו, אם המצב שלנו כל-כך גרוע, זה לא כל-כך בגלל שאנחנו לא יודעים לשחק, כמו בגלל המזל הרע ש-נדבק אלינו השנה. אני לא יודע, איזה מין שטן נכנס אלינו ושום דבר לא עוזר.

הנה, לי בעצמי היו במשחק השבת לפ-חות שלוש הזדמנויות זהב להכניס גולים. פעם כל הזדמנות כזאת היתה בפנים בלי בעיות בכלל. עכשיו, אני בעצמי לא יודע להסביר איך לא הכנסתי אותם. תמיד קל להגיד אחרי ההזדמנות: "הייתי צריך לעשות כך וכך ואז הגול היה ברשת".

אבל זה כמו אדם שהולך ברחוב ופתאום בא אוטו שדורס אותו ואז הוא חושב:

מאמן מולנאר

הבייתה עם משכורת

"הייתי צריך ללכת על המדרכה ואז זה לא היה קורה".

לא הכי חדשים. אין בעצם הרבה מה לכתוב על המשחק. תקעו לנו גול, וגמרנו. לפי התוצאה אפשר לחשוב שאם הקבוצה האחרונה בליגה מנצחת אותו, אז אוי ואבוי כבר למצב שלנו.

אבל זה לא בדיוק כך. קודם כל נתניה אינם קבוצה כל כך גרועה כמו שמספרים. לדעתי הם עוד לא הכי חלשים בליגה. יש להם אויר, ויש להם אמביציה, וכשהם נל-חמים הם ממש מסוכנים.

האמת היא שגם אנחנו לא שיחקנו הכי חלש במשחק הנה. בחצי הראשון אפילו פיתחנו התקפות מהירות, כמו שלא עשינו כבר הרבה זמן.

אלא שהשיגה היתה שבחלק השני ירד-נו להגנה והשתמשנו בשיטת הבוקר. והי-אוהדים של נתניה התחילו לצעוק כאילו אנחנו שהמצאנו את הפאנט הזה, ולא הם. כמו בכל המשחקים האחרונים, צעק חלק מהקהל גם הפעם: "ליגה א'!! ליגה א'!!" אולם במשחק הזה אי-אפשר היה לדעת למי הכוונה, לנו או לנתניה?!

הכי מצחיק שכולם פחדו שהמשחק הזה יגמר עם דם. השופט פריד לא רצה לשפוט ויוסקה דגן, מזכיר ההתאחדות לכדורגל,

אפילו בא לנאום לשתי הקבוצות לפני המש-חק, ודובר שלא נרביץ מכות יותר מדי חוק. כאילו שאנחנו מעוניינים להרביץ. איך אפי-שר להרביץ כשאין כוח להכניס גולים?!

זריקה לאאמן

הפסדה האחרון של מכבי תל-אביב (ראה לעיל), שצימצם את הפער בינה לבין ירי-בתי, האחרונה בטבלה, לשתי נקודות בל-בד, היה הקש ששבר סוף-סוף את גבם של אוהדי הקבוצה ומנהליה. סכנת הירידה לליגה א' נראתה עתה כה מוחשית, עד שהיה ברור שכל זריקות ההחיאה, שניתנו לאחרונה לקבוצה, לא יצילוה אם לא יבוצע בה ניתוח מדי.

הניתוח נעשה 24 שעות אחרי המשחק. באסיפת הקבוצה, שכונסה בבית המכבי ב-תל-אביב, היו הרוחות סוערות ביותר. הי-כדורגלנים, העסקנים וציבור גדול של אוה-דים, שהתאסף במקום כדי לחזות במתרחש, הטיחו האשמות חמורות. אלא שהפעם כו-נו כל האשמות לכיוון אחד — אל המאמן ההונגרי של הקבוצה, איגנאץ מולנאר.

בו במקום הוחלט להדיח מיד את המאמן מתפקידו, למנות מאמן חדש. אלא ש-מולנאר לא היה במקום. כנראה שהמאמן כסוף-השיער הרגיש במה שעומד להתרחש, לא הופיע גם למחרת בבוקר לפגישה עם אחד מחברי הנהלת האגודה.

כי מאז החלה ההתדרדרות של מכבי תל-אביב בעונה האחרונה, ניסו אנשי הקבוצה למצוא את שורש הרע בגורמים שונים, אולם התעלמו מאחריותו של המאמן לירי-דה המפתיעה. רק כאשר התברר שמצבה של הקבוצה מסוכן, הוצאה סמכות קביעת ה-הרכב מידיו של מולנאר.

מולנאר, הווקף לזכותו את זכייתה של הפועל פתח-תקפה באליפות, לפני שהיה שעה שאימן את הקבוצה, איננו מאמן גרוע. אך הוא היה בלתי מתאים לחלוטין להבראת קבוצה הנתונה במשבר.

אצל מי להתאמן? ביום שני אחרי הצהריים, הופיעו שחקני מכבי לאימון ב-איצטדיון המכביה, מבלי לדעת אצל מי להתאמן. כיוון שלאימון הופיעו שני מאמ-נים: ישראל ("חלאולה") חליבנר, לשעבר כדורגלן מכבי תל-אביב בתקופת הזוהר שלה, ואיגנאץ מולנאר. אלא שאחד מחברי הנהלת הקבוצה מנע מהם את ההתלבטות. הוא ניגש למולנאר, הודיע לו שהוחלט לפטרו.

מאחר שלמאמן יש חווה עם האגודה, לפיו הוא מאמן את הקבוצה עד סוף ה-עונה, הודיעו לו כי ימשיך לקבל את משכורתו, המסתכמת ב-1200 ל"י לחודש, עד תום תקופת החווה בחודש אוגוסט.

נראה היה שהקריירה של מולנאר כמאמן כדורגל בישראל הגיעה אל סיומה.

דחיפה לאאמן

"הכושי עשה את שלו, הכושי יכול ל-לכת", היא סיטמה מקובלת מאוד בספורט הכדורגל. גם הכדורגלן המוכשר והמלהיב ביותר מאבד את ערכו ברגע שהוא מאבד את כוח רגליו. זוהי הטרגדיה של כוכבים רבים. עם הגיעם לגיל בו שוב אין הם יכולים להפגין את יכולתם ככיימי וזהרם — הם נשחקים בין לילה.

אולם בכדורגל הישראלי יפה סיטמה זו גם לכדורגלנים שאינם נמצאים בסוף ה-קריירה שלהם. אם שחקן מסויים, ולוא גם צעיר ומבטיח, אינו ראוי לשימוש בטוח קצר, נעלמים כל הדאגה והטיפול של עסקני הכדורגל והיו כלל אהיו.

מציאות זו הרגישו על בשרם מספר רב של כדורגלנים ישראליים, שנפצעו ותקופה מסויימת לא היו מסוגלים לשחק. אפילו אם היו אלה כוכבים, הם טעמו את טעמה של השיכחה וההזנחה.

גורל מעין זה זומן למשה סקל, כדורג-לן צעיר מהפועל תל-אביב, שנפצע באחד המשחקים, ובתקופת פציעתו התעלמו מ-קל מנו ראשי אגודתו כמעט לחלוטין. סקל חזר לאימונים אכול מרירות. כאשר פרץ ריב וזעיר בינו לבין מאמן הקבוצה, קאלי מאר, התפרץ סקל, דחף את המאמן, חטט בו והפליט לעומתו ביטויים פוגעים.

השבוע, החליטה אגודת הפועל תל-אביב להרחיק את סקל לשלושה חודשים ממש-חקים, אחרי שהאשימה אותו ב"גרימת אוי-רה בלתי ספורטאית".